PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. lapkričio 23 d.*

Byloje T-360/03

Frischpack GmbH & Co. KG, įsteigta Mailling bei Schönau (Vokietija), atstovaujama advokato P. Bornemann,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą U. Pfleghar ir G. Schneider,

atsakovę,

dėl pareikšto ieškinio, susijusio su 2003 m. rugsėjo 8 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimu (byla R 236/2003-2) dėl trimačio prekių ženklo (sūrio dėžutė) įregistravimo,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir D. Šváby
posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius

susipažinęs su ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. spalio 30 d.,

susipažinęs su atsiliepimu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. sausio 21 d.,

įvykus 2004 m. liepos 8 d. posėdžiui,

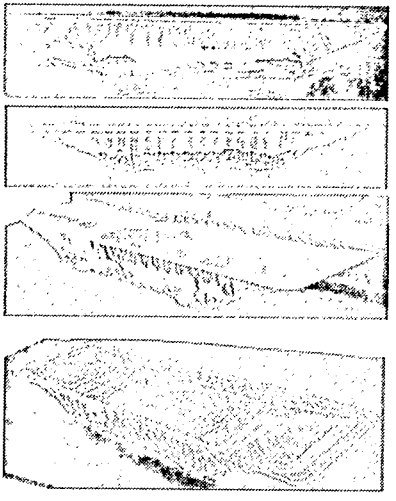
priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

1 2002 m. kovo 26 d. ieškovė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1).

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra trimatis žymuo, kuris pateikiamas toliau:

3 Ieškovė prašomą įregistruoti prekių ženklą apibūdino taip:

„Prašomas įregistruoti žymuo yra trimatės formos – pakuotė, skirta supjaustytiems maisto produktams, t. y. supjaustytam sūriui įpakuoti skirta dėžutė. Žymens fotografinės reprodukcijos pateikiamos iš skirtingų perspektyvų: iš viršaus, iš apačios ir iš šono. Įpakavimo dėžutė apibūdinama kaip laivo korpusas, kurio pagrindas yra plokščias, galinės sienelės kyla nuo pagrindo šonų pasviru kampu, šoninės sienelės yra trapecijos formos, o minėto korpuso viršutinė dalis uždaroma permatoma plastikine plėvele. Šoninės dalys yra su grioveliais arba banguotos, grioveliai, t. y. išsikišimai ir įdubimai, tęsiasi nuo viršaus iki apačios. Šoninės sienelės, sudarančios kampą su einančia iš apačios į viršų vertikale, taip pat yra pasviros."

4 Prekė, kuriai prašoma įregistruoti prekių ženklą, pagal peržiūrėtą ir pakeistą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos priklauso 29 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Supjaustyti maisto produktai, t. y. supjaustytas sūris".

5 Remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtintu absoliučiu atmetimo pagrindu, 2003 m. vasario 11 d. Sprendimu ekspertas paraišką atmetė.

6 2003 m. kovo 21 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, dėl eksperto sprendimo VRDT pateikė apeliacinį skundą.

7 Remdamasi tuo pagrindu, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neturėjo skiriamojo požymio, Apeliacinė taryba 2003 m. rugsėjo 8 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) apeliacinį skundą atmetė.

8 Iš esmės Apeliacinė taryba nusprendė, kad vidutinis vartotojas paraiškoje dėl įregistravimo nurodytoms prekėms numatytoje formoje įžvelgtų tik įprastą plokščią pakuotę. Prašoma įregistruoti dėžutė nepasižymi jokiu požymiu, kuris būtų „išimtinai ypatingas, specifinis arba neįprastas maisto prekių rinkoje", pagal kurį ją būtų galima aiškiai atskirti nuo kitų minėtoje rinkoje pateiktų formų. Ji tėra „dėmesio nevertas ir niekuo neišsiskiriantis įprastinės formos variantas". Apeliacinė taryba priduria, kad nors prašomas įregistruoti prekių ženklas pasižymi sudėtingu aprašymu, tik didelių analitinių pastangų dėka galima atpažinti visas jo išvardytas ypatybes. Taigi vidutinis vartotojas negalėtų taip visapusiškai ir intensyviai nagrinėti objektą.

Šalių reikalavimai

9 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pakeisti ginčijamą sprendimą ir panaikinti jį iš dalies tiek, kiek jis susijęs su „supjaustytu sūriu didelėse pakuotėse, kurios nėra skirtos galutiniam vartotojui“,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

10 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

— arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

11 Pirmosios instancijos teismo posėdyje paprašius ieškovės paaiškinti jos prašymo iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimo esmę, ji pareiškė, kad visi reikalavimai turi būti suprantami taip, kad ji prašo, pirma, pakeisti ginčijamą sprendimą ir, antra,

visiškai jį panaikinti. VRDT rėmėsi nepriimtinumu, nes ieškovė pakeitė savo reikalavimus. Pirmosios instancijos teismas tai pažymėjo posėdžio protokole.

Dėl teisės

Šalių argumentai

Dėl priimtinumo

12 VRDT mano, kad ieškovės prašymas panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis numato „supjaustytą sūrį didelėse pakuotėse, kurios nėra skirtos galutiniam vartotojui", yra nepriimtinas. Pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalį Pirmosios instancijos teismas ginčijamą sprendimą gali panaikinti arba pakeisti, jeigu ginčo dalykas yra nustatytas minėtame sprendime bei prekių ženklo paraiškoje. Prekių ženklo paraiškoje buvo numatyti „supjaustyti maisto produktai, t. y. supjaustytas sūris".

13 Šis prekių, kurioms pateikta prekių ženklo paraiška, klasės apribojimas yra ginčo dalyko pakeitimas. Šiuo klausimu VRDT rėmėsi 2003 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Unilever prieš VRDT* (kiaušinio formos tabletė) (T-194/01, Rink. p. II-383, 16 punktas), iš kurio matyti, kad Pirmosios instancijos teismas Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumo kontrolę atliko atsižvelgdamas į šiai tarybai nurodytas faktines ir teisines ginčo aplinkybes, kurių, net ir pakeisdama savo reikalavimus, ieškovė pakeisti negali.

14 Tačiau, jeigu ieškovė norėjo, kad sprendimas būtų priimtas jos nurodytų prekių atžvilgiu, ji privalėjo VRDT aiškiai nurodyti, kad apriboja minėtų prekių sąrašą, o tai pagal Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalį ji vėliausiai galėjo padaryti Apeliacinėje taryboje vykusio proceso metu.

Dėl esmės

15 Ieškovė savo ieškinį grindžia vieninteliu teisiniu pagrindu nurodydama, jog nepripažindama prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio, Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

16 Dėl savo formos ir viduje vėduoklės principu išdėlioto supjaustyto sūrio ginčijama pakuotė buvo neįprasta ir akivaizdžiai išsiskyrė iš kitų didelių supjaustyto sūrio pakuočių. Šiuo klausimu ieškovė patikslina, jog tai, kad, priešingai nei žodinio ar vaizdinio prekių ženklo atveju, sunkiau įrodyti pakuotės skiriamąjį požymį, pareiškėjui netrukdo. Niekas nepateisintų to, kad abejojant dėl pakuotės skiriamojo požymio būtų atsisakyta ją įregistruoti.

17 Šioje byloje ginčijama pakuotė buvo skirta tik specialių žinių turinčiai visuomenės daliai, kuri paprastai mano, kad pakuotė nurodo joje esančių prekių kilmę. Taigi ši pakuotė nebuvo nei įprasta, nei akivaizdžiai išsiskirianti jiš didmeninėje prekyboje siūlomų specializuotoms įmonėms skirtų pakuočių.

18 Iš pirmo žvilgsnio ginčijama pakuotė išsiskiria savo forma, kuri vidutiniams atitinkamiems asmenims asocijuojasi su laivo korpusu, nes jai būdingi laivo konstrukcijos požymiai (plokščias dugnas, lygus paviršiaus, du šonai). Šį įspūdį sustiprina šoninių sienelių su grioveliais ar bangomis struktūra, kuri primena laivo špantus. Bendrai paėmus, pakuotės forma panaši į laivo korpusą.

19 Iš detalaus aprašymo nėra aiškus išskirtinis ginčijamos formos požymis, nes, Apeliacinės tarybos manymu, minėtą formą gali įžvelgti tik „detalūs mėgėjai, turintys didelę vaizduotę". Todėl ginčijamos formos analitinis ir išsamus nagrinėjimas nėra būtinas, siekiant suvokti skiriamąjį požymį.

20 Ieškovė primena, kad prekių ženklo skiriamasis požymis priklauso nuo prekių, kurioms prašoma įregistruoti šį prekių ženklą, ir nuo suinteresuotosios visuomenės. Tačiau Apeliacinė taryba suklydo manydama, kad ginčijama pakuotė yra tiesiogiai skirta didžiajai vartotojų daliai. Ieškovė patikslina, kad ji valdo sūrių pakavimo įmonę ir kad pardavimo galutiniam vartotojui atveju naudoja įprastas dešros gaminiams arba supjaustytam sūriui skirtas pakuotes. Vis dėlto ginčijamoje pakuotėje yra ne mažiau kaip 500 g produkto ir ji skirta tik ūkio subjektams, o ne galutiniam vartotojui. Taigi mažmeninėje prekyboje jos nebuvo, o ūkio subjektams ją tiesiogiai teikdavo gamintojas arba šiems ūkio subjektams skirtos specialios didmeninės prekybos parduotuvės.

21 Todėl vidutinis vartotojas nėra suinteresuotoji visuomenė. Tai gastronomijos specialistai, kurie dėl turimos kompetencijos yra geriau informuoti, pastabesni ir nuovokesni. Jie įpratę nustatyti mažiausius skirtumus, kurie atskiria vieną pakuotę nuo kitos. Todėl būtų pakakę bent nedidelio skiriamojo požymio, kad prašomas prekių ženklas būtų įregistruotas.

22 Ginčijama pakuotė buvo išskirtinai naudojama tik didmeninėje supjaustyto sūrio prekyboje, kuri nėra skirta galutiniam vartotojui ir siūloma pastarajam dėl pardavimo. Prekių, kurias, buvo prašoma apsaugoti, rūšis atitinkamai patikslinta. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad ji negalėjo atitinkamų prekių rūšies apriboti anksčiau, nes jos svarba paaiškėjo tik susipažinus su Apeliacinės tarybos sprendimu.

23 VRDT iš esmės atsakė: net jei Pirmosios instancijos teismas nuspręstų, kad ieškovė nepakeitė ginčo dalyko apribodama didmeninės prekybos prekių rūšį, toks apribojimas neišplauktų iš prie prekių ženklo paraiškos pridėto prekių sąrašo. Be to, Apeliacinė taryba teisingai manė, kad nagrinėjant prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį reikėjo atsižvelgti į galutinį vidutinį vartotoją.

24 Bet kuriuo atveju ieškovės vėliau pateikta informacija apie atitinkamų prekių rūšį neturi jokios įtakos prekių ženklo skiriamojo požymio nagrinėjimui. Galiausiai ieškovė neįrodė, kad minėto ženklo skiriamąjį požymį specialių žinių turintys asmenys suvokia skirtingai nei galutiniai vartotojai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl priimtinumo

25 Pirmiausiai reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 ir 3 dalių matyti, jog Apeliacinės tarybos sprendimą galima panaikinti arba pakeisti, jeigu jis

susijęs su esminiu arba procedūriniu pažeidimu (žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *eCopy prieš VRDT (ECOPY)*, T-247/01, Rink. p. II-5301, 46 punktą).

26 Be to, pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko.

27 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą „neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai" nėra registruojami.

28 Šiuo požiūriu pagal nusistovėjusią teismo praktiką skiriamąjį prekių ženklo požymį reikia vertinti atsižvelgiant į, pirma, prekes bei paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ir, antra, į vidutinių suinteresuotųjų asmenų, t. y. šių prekių ir paslaugų vartotojų, suvokimą (šiuo klausimu dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos Nr. 89/104/EEB dėl valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 3 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimo žr. 2003 m. balandžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Linde ir kt.*, nuo C-53/01 iki C-55/01, Rink. p. I-3161, 41 punktą bei dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimo – 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mag Instrument prieš VRDT* (kišeninio žibintuvėlio forma), T-88/00, Rink. p. II-467, 30 punktą).

29 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas įpareigoja, kad ekspertas ir prireikus Apeliacinė taryba, svarstydama *a priori* ir neatsižvelgdama į faktinį žymens naudojimą, pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį išnagrinėtų, ar aiškiai nėra galimybės, jog suinteresuotoji visuomenė pagal ginčijamą žymenį galėtų atskirti

prekes ir paslaugas nuo kitų prekių arba paslaugų, jeigu ši visuomenės dalis įsigydama prekes būtų priversta rinktis (žr. 2001 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank für Arbeit und Wirtschaft prieš VRDT (EASYBANK)*, T-87/00, Rink. p. II-1259, 40 punktą).

30 Šioje byloje ieškovė nesutinka su VRDT dėl to, kaip ji apibrėžia suinteresuotąją visuomenę. Nagrinėdamas prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį, VRDT ekspertas, o vėliau ir Apeliacinė taryba nusprendė, kad sūrį laikant dažno vartojimo preke, suinteresuotoji visuomenė yra vidutinis vartotojas. Priešingai, ieškovė savo ieškinyje remiasi tuo, kad šiuo atveju suinteresuotoji visuomenė yra specialių žinių turinti visuomenės dalis, nes ginčijamos prekės išimtinai parduodamos didmeninėje prekyboje maisto pramonės ūkio subjektams.

31 Šiuo atveju VRDT mano, kad ieškovė pakeitė ginčo dalyką ir jos prašymas pakeisti ginčijamą sprendimą yra nepriimtinas, nes pažeidžia Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį.

32 Reikia pripažinti, kad Apeliacinėje taryboje nagrinėjamame ieškovės prašyme ginčo dalykas buvo žymens įregistravimas kaip prekių ženklo, skirto 29 klasės prekėms pagal Nicos klasifikaciją.

33 Be to, Pirmosios instancijos teisme tvirtindamas, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, kurį pastebi specialių žinių turinti visuomenės dalis, ieškovė nepakeitė ginčo, dėl kurio buvo kreiptasi į VRDT, dalyko.

34 Galiausiai, kaip buvo pirmiau nurodyta 31 punkte, VRDT, nagrinėdama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą prašomo įregistruoti kaip prekių ženklą žymens skiriamąjį požymį, privalo apibrėžti suinteresuotąją visuomenę.

35 Taigi ginčydama nagrinėjant prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį Apeliacinės tarybos pateiktą suinteresuotosios visuomenės sąvoką, ieškovė neprašo, kad pažeisdamas Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį Pirmosios instancijos teismas nuspręstų dėl kitų nei Apeliacinei tarybai pateiktų klausimų.

36 Priešingai nei minėto sprendimo kiaušinio formos tabletės atveju (16 ir 17 punktai), šis prieštaravimas Apeliacinės tarybos pateiktai suinteresuotosios visuomenės sąvokai neturi būti laikomas prašymu panaikinti ginčijamą sprendimą, kuriame buvo apribotos tam tikros prekės, kurioms prašyta įregistruoti ginčijamą pakuotę.

37 Šis prieštaravimas taip pat negalėtų būti laikomas prekių sąrašo, nurodyto paraiškoje įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, apribojimu Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalies prasme. Kaip ieškovė patvirtino posėdyje, jos paraiška buvo siekiama įregistruoti ginčijamą prekių ženklą 29 klasei pagal Nicos klasifikaciją.

38 Darytina išvada, kad VRDT pareikštą prašymą dėl nepriimtinumo reikia atmesti.

Dėl esmės

39 Dėl ieškovės kritikos, susijusios su nagrinėjant prašomo įregistruoti žymens skiriamąjį požymį Apeliacinės tarybos pateikta suinteresuotosios visuomenės sąvoka, pagrįstumo reikia išnagrinėti, ar manydama, kad ši visuomenė yra vidutinis vartotojas, minėta taryba nepadarė teisės klaidos.

40 Šiuo klausimu reikia pripažinti, kad pakuotėje, kurią prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, esančios prekės, t. y. supjaustytas sūris, yra dažno vartojimo prekės. Šios, kaip ir kitos 29 klasei pagal Nicos klasifikaciją priskirtos prekės, *a priori* yra skirtos visiems vartotojams.

41 Šiuo atveju reikia konstatuoti, jog ieškovė administracinio proceso VRDT metu nesirėmė ta faktine aplinkybe, kad prašomoje įregistruoti pakuotėje esantis supjaustytas sūris yra skirtas išimtinai tik maisto pramonės ūkio subjektų didmeninei prekybai. Be to, VRDT ekspertas savo 2003 m. vasario 11 d. Sprendime ginčijamos pakuotės skiriamąjį požymį įvertino atsižvelgdamas į numanomus vidutinio vartotojo lūkesčius, tačiau ieškovė Apeliacinei tarybai pateiktame apeliaciniame skunde šio klausimo neginčijo.

42 Kadangi pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį VRDT gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku, Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į ieškovės pateiktą informaciją, galėjo teisėtai nuspręsti, kad suinteresuotoji visuomenė buvo vidutiniai vartotojai.

43 Todėl atsižvelgdama į numanomus vidutinio vartotojo, kuris yra pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus, lūkesčius, Apeliacinė taryba teisingai įvertino ginčijamos pakuotės skiriamąjį požymį. Tačiau ieškovė nepatvirtino, kad atsižvelgiant į vidutinio vartotojo lūkesčius prašomas įregistruoti prekių ženklas turi skiriamąjį požymį.

44 Darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas nėra neteisėtas ir šio sprendimo negalima panaikinti ar pakeisti pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 ir 3 dalis, ir kad dėl to nereikia nuspręsti dėl ieškovės argumentų, susijusių su jos reikalavimais (žr. 11 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

46 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Lindh García-Valdecasas Šváby

Paskelbta 2004 m. lapkričio 23 d. viešame posėdyje Liuksemburge

Kancleris

H. Jung

Pirmininkė

P. Lindh